

[Lysholm Christensen]

Så vil jeg lige til sidst nævne en ting, som hr. Filt Jensen også var inde på, og det er problemet omkring spørgsmålet om landmændenes opsparing i sammenhæng med SU-reglerne. Der er et reelt problem dér, som jeg er enig med hr. Filt Jensen i at vi skal have kigget nærmere på og finde en løsning på, for ellers hjælper det ikke meget, at vi indfører SU på dette område, for mange vil ikke få gavn af det.

Kristeligt Folkeparti mener, at lovforslaget giver en god ramme for en solid uddannelse, og vi medvirker gerne til en positiv udvalgsbehandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak, især til det flertal i Folketinget, som støtter dette lovforslag.

Jeg kan tilslutte mig den beskrivelse af lovforslaget, der blev givet af bl.a. fru Eva Møller, hr. Filt Jensen og hr. Ole Vig Jensen, og jeg vil naturligvis gerne svare på nogle af de spørgsmål og indvendinger, der er blevet rejst.

Det er rigtigt, at der i organisationsverdenen har været delte meninger, men jeg tør dog nok sige, at det er de mest relevante organisationer, som accepterer dette forslag. Når man spørger organisationerne, så er der jo nogle, som tegner mange af aftagerne og mange af de færdiguddannede, og der er nogle, der tegner færre. Og det er dem, der tegner de mange, som støtter det.

Det er heller ikke helt ligegyldigt, hvad disse skolars traditionsrige verden selv har af ønsker med hensyn til fremtiden. Det er jo skoler, som er selvgroet, som har skabt sig selv i frie kredse, med bestyrelser ofte skabt af kredse, som også havde mere åndelige formål med at bygge deres skoler. Den slags levende organismer, som disse skoler er, skal man ikke bare komme og koste rundt med; det er vigtigt, hvad de selv mener. Det har været en ledetråd for regeringen, og jeg er glad for, at et flertal i Folketinget lægger så meget vægt på det.

Det er jo skoler, der nødvendigvis må være i tæt forbindelse med deres tidligere elever. De lever kun i kraft af, at tidligere elever anbefaler dem; og hvis man har været rundt til elevmøder på landbrugsskoler og sammenligner med tilsvarende sammenkomster på andre skoler, så ved man nok, at her har man at gøre med skoler, som har opbakning blandt tidligere elever

og blandt repræsentanter for det erhverv, som de betjener. Derfor vil jeg vove den påstand, at det er de mest relevante organisationer, som støtter dette lovforslag.

Naturligvis er f.eks. SALA, Sammenslutningen af Arbejdsgivere i Landbruget, også en vigtig organisation, men jeg vil vove den påstand, at SALA ikke har så voldsomt meget imod dette forslag. Jeg tror endog, det kunne ende med, at SALA blev godt tilfreds med det, hvis man f.eks. fulgte det råd, som hr. Ole Vig Jensen var inde på, og som også er opført i lovforslaget og nævnt i bemærkningerne til § 21, nemlig at de rådgivende organer fra de to verdener, de tekniske skolars verden og landbrugsskolernes verden, gav hinanden plads i deres kreds.

Jeg har skrevet, at jeg opfordrer parterne til at tale med hinanden, og jeg vil følge dette op skriftligt med en konkret opfordring. Det ville jo være lykkeligt, hvis vi, før vi når til tredjebehandlingen, kan konstatere, at parterne nu har lyttet til vores opfordring, og vi måske tilmed kan skrive i loven, at de giver hinanden repræsentation. Hvis det kunne blive løsningen på det, så ender det jo med, at næsten alle er tilfredse, og så får vi virkelig, som fru Eva Møller sagde, det bedste af to verdener.

Jeg kan helt forstå problemet omkring Statens Uddannelsesstøtte, som både hr. Filt Jensen og hr. Lysholm Christensen har nævnt. Den tidligere regering nåede jo lige akkurat at antyde løsningen i det lovforslag om uddannelsesstøtten, som blev trukket tilbage lige før valgkampen, fordi vi af gode grunde ikke kunne behandle det, når der var valgkamp.

I det forslag foreslog vi ganske enkelt egenformuegrænsen strøget. Hvis man skal følge hr. Filt Jensens forslag og sige, at etableringskonti osv. ikke tæller med, så får vi et kompliceret system, som vi ikke har nødig, fordi det vil koste meget lidt ganske enkelt at fjerne egenformuegrænsen.

Så regeringens svar på det problem er: Lad os fjerne egenformuegrænsen som led i de SU-justeringer, vi alligevel skal have meget snart. Det vil næsten udelukkende gavne netop elever, som satses på at blive selvstændige. Selvfølgelig kan der ryge lidt ved siden af, og det kan komme nogen til gode, som strengt taget ikke havde behov, men det er så lidt, at jeg synes, vi skal vælge den rene model, nemlig ganske enkelt at fjerne egenformuegrænsen.